

تولید گیاهک‌های سرخدار (*Taxus baccata*) با استفاده از کشت درون شیشه‌ای و نجات رویان

- ندا نیک‌وش، دانشجوی کارشناس ارشد دانشگاه پیام نور دانشکده علوم واحد تهران
- محمدحسن عصاره، موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور
- مه لقا قربانلی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد گرگان
- عباس قمری زارع، موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع کشور

تاریخ دریافت: اسفند ماه ۱۳۸۳ تاریخ پذیرش: اسفند ماه ۱۳۸۳

Email: asareh@rifr-ac.ir

چکیده

سرخدار یک گیاه رو به انقراض بوده و زادآوری طبیعی آن بسیار اندک می‌باشد. آزمایش‌هایی به منظور یافتن راهکارهای عملی جهت ازدیاد این گیاه صورت پذیرفته است. بذره‌های این گیاه از توده سرخدارهای طبیعی دره زرین گل واقع در منطقه علی‌آباد کنترل گرگان واقع در استان گلستان در آذرماه سال ۸۲ جمع‌آوری گردید. بذرها ابتدا در آب جاری خیسانده و ضدعفونی گردیدند. چهار تیمار مختلف ضدعفونی بذور اعمال گردید که این تیمارها از نظر آماری در سطح ۱٪ یا ۵٪ تفاوت معنی‌داری را نشان دادند. بهترین نتیجه از بکارگیری تیمار بنومیل ۱٪ و الکل ۷۰٪ و هیپوکلریت سدیم ۳٪ و کلرید مرکوریت ۱٪ گرفته شد که با استفاده از این تیمار، ۶۷٪ از بذور عاری از هر گونه آلودگی باکتریایی و قارچی بودند. رویان‌های بذور استریل شده با روش تجربه شده در این تحقیق از دیواره‌های داخلی بذور و آندوسپرم جدا شدند و بدین صورت تعداد بی‌شماری رویان در مدت کوتاهی تحت آزمایش کشت درون شیشه‌ای قرار گرفت. رویان‌ها در محیط MS غنی شده با کازئین 1 g l^{-1} ، مخمر 1 g l^{-1} ، اسید اسکوربیک 1 g l^{-1} و ذغال فعال 5 g l^{-1} کشت داده شدند. عمل واکشت نمودن آنها هر دو هفته یکبار انجام شد تا قسمت هوایی گیاهک‌ها به حدود ۵ سانتی متر برسد. با اندازه‌گیری مستمر گیاهک‌ها رشد ماهانه در حدود ۰/۷ سانتی‌متر محاسبه گردید. گیاهچه‌ها پس از چندین واکشت به گلدان‌های کوچک (جیفی پات) منتقل شدند و در دو هفته اول با محلول غذایی MS بدون آگار به‌علاوه آنتی‌بیوتیک کربنی سیلین آبیاری گردیدند. به منظور تقویت و توسعه ریشه‌ها، به گیاهک‌های جوان بعد از دو هفته از رشد و نمو در گلدان‌های جیفی پات، IBA به میزان ۱ یک میلی‌گرم / لیتر Na a به مقدار ۰/۵ میلی‌گرم / لیتر افزوده شد. گیاهک‌های بدست آمده از این تحقیق پس از رشد کافی ریشه و قسمت هوایی به خاک منتقل شده و برای سه ماه در اتاقک رشد در دمای ۲۵ درجه سانتیگراد در حضور نور به مدت ۱۴ ساعت و دمای ۱۷ درجه سانتیگراد در غیاب نور به مدت ۸ ساعت، نگهداری شدند. در این مدت گیاهان از نظر مورفولوژیکی و رشد و نمو کاملاً طبیعی مشاهده گردیدند.

کلمات کلیدی: سرخدار، رویان، کشت بافت

Pajouhesh & Sazandegi No:71 pp: 26-32

Mass production of common yew (*Taxus baccata*) plantlets by *invitro* embryo culture

By: N. Nikvash; MSc. Student, Payame. Nour University, Tehran, Iran. M.H. Asareh; Research Institute of Forests and Rangelands, M.Ghorbanli; Scientific Board Member of Gorgan Azad University Gorgan, Iran. A.Ghamari Zare, Research Institute of Forests and Rangelands.

Taxus baccata is an endangered forest tree species which its regeneration is very low. Embryo culture carried out to find a practical method for seedling mass propagation. Seeds collected in December 2004 from its natural stand at Zarrin gol valley of Ali Abad Katol in Golestan province, Iran. The seeds were immersed under running water four treatment used to sterilize the seeds. The best treatment ($\alpha=1\%$) was Benomyl 1%. ethanol alcohol 70%, Sodium hypochlorite 3% and mercuric chloride 1%. Sixty seven percent of the treated seeds were uncontaminated from bacteria and fungi. Based on the method experienced in this research embryos separated from the seeds walls and endosperm. As a result many embryos were tested under *invitro* method at short period. The embryos were cultured on Ms Containing casein, yeast, ascorbic acid and activated charcoal (0.1, 1.0, 0.1 and 5.0 gr¹ respectively). Plantlets were recultured every two weeks in order to increase the shoot height to 5cm. Monthly growth rate of plantlets was 0.7cm. The plantlets were transplanted to jiffy plate after few reculturing then watered at two first weeks with liquid Ms nutrition solution containing antibiotic (Carbonicilin). In order to increase root development, the young plantlets growing in jiffy Plate were treated with IBN and NAA (1.0 and 0.5mg¹ respectively) after two weeks and enough growth (shoot and root) plantlets were transplanted in to soil and kept in a growth room for three months at 25°C for 14 hours in light and 17°C for 8 hours in dark. All seedling had normal growth.

Keywords: Taxus, Embryo, Tissue culture.

مقدمه

ارجحیت دارند و این خرد اندامگان از بذور خیس خورده به راحتی جدا شده و واکنش بهتری به کشت *In vitro* نشان می‌دهند (۱۲). جوانه‌زنی رویان‌ها *Pinus camuriensis* که حاصل از بذور خیس شده در تماس با آب جاری که به‌طور مستمر از محلی وارد و از نقطه دیگر مداوم خارج می‌شوند بدست می‌آیند، نسبت به بذرهای خیس خورده در یک نقطه ثابت دارای رویش معنی‌داری بودند (۱۶). در کشت بافت سرخدار، از قسمت‌های جوان مانند گامتوفیت ماده، رویان، جنین اولیه و قسمت‌های بالغ گیاه مثل برگ‌ها، ساقه جوان و ریشه استفاده شده است (۴). محیط‌های کشت درون شیشه‌های پیشنهاد شده شامل MS، B_۵ و WPM بوده است (۴). محیط کشت TM_۰ جهت کشت بافت گیاه سرخدار بسیار مناسب تشخیص داده شد (۱۵). تیمارهای مختلف مثل کازئین، اسید اسکورویبیک و پلی ونیل پیرولیدون نیز در افزایش رشد و نمو آن مؤثر بوده است (۱۴). تاکنون برای ازدیاد گونه‌های سرخدار روشی روشن و مشخص برای تولید انبوه از طریق تکنیک‌های کشت بافت گزارش نشده است (۸). ولی برای سایر گونه‌های موجود در تیره Taxodiaceae گزارش‌هایی موجود است (۵). تحقیق حاضر به دنبال دستیابی به روشی ساده و قابل اجرا در سطح وسیع و تولید انبوه گیاهک و سپس نهال برای اهداف دارویی و درمانی بوده بدون اینکه نیازی به برداشت از عرضه‌های حفاظت شده طبیعی باشد.

سرخدار معمولی (Common yew) با نام علمی *Taxus baccata* از سوزنی برگان بومی ایران بوده (۱۳) و در سال‌های اخیر از دو جنبه مورد توجه قرار گرفته است. ۱- حفاظت ویژه با توجه به روند رو به انقراض و ۲- اندام‌های این گیاه حاوی ماده شیمیایی فوق‌العاده ارزشمند به نام تاکسول است که کاربرد وسیع آن در پزشکی و معالجه سرطان اثبات شده است. در ضمن لسانی (۱) در سال‌های اخیر پژوهشی در مورد وضعیت کمی و کیفی توده در طبیعی سرخدار در استان گلستان انجام داده است. ریز ازدیادی سوزنی برگان برای اولین بار توسط Sommer و همکاران در سال ۱۹۷۵ با کشت جنین‌های کاج (*Pinus palustris*) انجام شد (۱۱، ۱۸). آنها ساقه‌های نابجایی بدست آوردند که آنها را برش داده و متعاقباً ریشه‌دار کردند. از آن پس بسیاری از گونه‌های سوزنی برگ از رویان و یا قطعاتی از آن، به ویژه از لپه‌ها در تکنیک ریز ازدیادی مورد استفاده قرار گرفتند (۱۸). برای برخی از گونه‌ها به ویژه (*Pinus radiatris*) این روش موثر بود، اما برای سایر گونه‌ها استفاده از کشت رویان چندان موفق‌تر از تحریک ریشه‌زائی قلمه‌ها نبوده است. این موضوع به خصوص در جنس *Abies* با مشکل همراه بوده است (۹). مطالعات انجام شده نشان می‌دهد که معمولاً رویان‌های جدا شده از بذور خیس خورده ضد عفونی یا استراتیفیکاسیون شده بر بذرهای خشک

مواد و روش‌ها

هر ماه رشد گیاهچه‌ها اندازه‌گیری شد. به منظور وادار کردن گیاه به تولید شاخه‌های بیشتر، ریشه‌های گیاهک‌های به دست آمده قطع گردید و برای افزایش شاخه زایی دو تیمار هورمونی مختلف استفاده شد. در این تیمارها، از هورمون‌های IBA، BA و TDZ استفاده شد. تیمار اول شامل: محیط کشت MS محتوی تنظیم کننده‌های رشد گیاهی IBA، BA با مقادیر به ترتیب ۰/۵ و ۰/۱ میلی گرم در لیتر به همراه TDZ با غلظت ۰/۰۵ گرم در لیتر. تیمار دوم شامل: محیط MS به همراه IBA و BA هر کدام با غلظت ۰/۱ میلی گرم در لیتر.

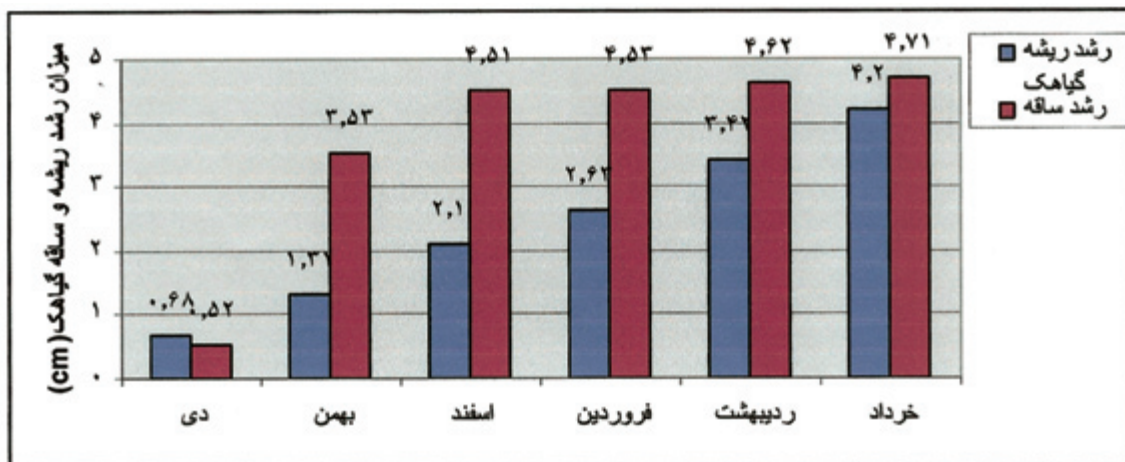
تطبيق تدریجی گیاهچه‌های حدود ۵ سانتی متر از شرایط *In vitro* (درون شیشه‌ای) به شرایط *In vivo* (کشت در گلخانه) برای سازگار نمودن گیاه انجام شد. گیاهچه‌ها به گلدان‌های کوچک جیفی پات منتقل شده و جهت جلوگیری از تنش به گیاه و نیز تقویت ریشه‌دهی، از محلول غذایی MS بدون اگر در دو هفته اول انتقال به گلدان، استفاده شد.

لازم به توضیح است که گلدان‌های جیفی پات ابتدا می‌بایست در آب قرار داده می‌شدند تا به نه برابر حجم ابتدایی خود یعنی به طول در حدود ۵ سانتی متر برسند. سپس این گلدان‌ها در آون با حرارت ۱۰۰ درجه سانتی گراد به مدت یک ساعت قرار داده شدند. بعد از خارج کردن و سرد شدن خاک جیفی پات، گیاهک‌ها بایک پنس ظریف خارج نموده و بعد کشت گردیدند. بر روی گلدان‌ها پلاستیک کشیده شد تا تنش رطوبتی به حداقل کاهش یابد. ماده غذایی MS همراه با آنتی بیوتیک که تحت شرایط کاملاً استریل تهیه شده بود، بایک پیپت ظریف هر دو روز یکبار به مدت دو هفته در پای هر گیاهک به مقدار ۱۰ قطره ریخته شد (تصویر شماره ۲). گیاهان بدست آمده پس از طی مراحل فوق به‌طور مداوم آبیاری شده و برای مدت‌ها نگهداری شدند.

نتایج و بحث

بذرهای خیس‌انده شده و ضد عفونی شده طبق جدول شماره ۱ با روش تیمار نوع سوم حدود ۶۷٪ جوانه‌زنی داشت گیاهک‌ها در طی ۵ الی ۶ ماه در حدود ۵ سانتی متر رشد کرده‌اند (تصویر شماره ۳). رویان‌ها اغلب بعد از سپری شدن سه تا چهار هفته سبز می‌شدند، ولی گاهی این زمان تا یک ماه هم طول می‌کشید. تمایز به دو قسمت ریشه چه و ساقه چه اغلب با هم صورت گرفت. در ابتدا دو برگ کوچک ظاهر می‌شد و بتدریج بر تعداد آن افزوده می‌گردید (تصویر شماره ۴). با هر بار باز کشت گیاه، به رشد قطری ساقه افزوده می‌شد، هر چند که ممکن بود به تعداد برگ‌ها اضافه نگردد. به طور میانگین هر ماه هفت میلی‌متر رشد داشت (نمودار شماره ۱). *Zhiri* برای از بین بردن نهفتگی نهال‌های سرخدار روی دانه‌های رقم *Stricta* آزمایشی انجام داده که نتیجه آن میزان بسیار بالای رشد رویان‌های جدا شده از بذر سرخدار بود که تقریباً با نتیجه بدست آمده در این تحقیق (حدود ۶۷٪) نزدیک است (۱۸). گزارشی دیگر بر روی رویان‌های زیگوتیک بریده شده از بذر سرخدار برگ کوچک (*T. brevifolia*) توسط Chee (۸)، موجود می‌باشند که آزمایشی مشابه به روش کشت رویان در این تحقیق، انجام شده که بذر بالغ به مدت ۴ هفته در تاریکی روی محیط کشت نمکی پایه (MS و B) کشت داده شد و ظهور ریشه چه و جوانه اولیه در محیط در بالاترین میزان بود. رشد جوانه سرخدار برگ کوچک، سرخ دار ژاپنی، معمولی و رقم *Stricta* در این محیط از ۲ تا ۳۶٪ در نوسان بود (۷).

بذور مورد نیاز برای این تحقیق از توده سرخدارهای طبیعی دره زرین گل واقع در منطقه علی آباد کتول گرگان واقع در استان گلستان در آذرماه سال ۸۲ جمع‌آوری گردید. این بذور به مدت سه هفته در آب جاری قرار گرفته و خیس‌انده شدند. بذور بالغ و رسیده سرخدار قهوه‌ای رنگ و تخم مرغی شکل بوده و اندازه آن بین ۰/۷ - ۰/۶ سانتی متر در طول و ۰/۵ - ۰/۴ سانتی متر در عرض متغیر است. سترون سازی بذور در چهار تیمار مختلف انجام گردید و مبادرت به جداسازی رویان از آنها شده و سپس در محیط کشت MS غنی شده کشت گردید (۱۷). چهار تیمار جهت بدست آوردن بهترین روش ضد عفونی کردن بذرهای طراحی و به کار گرفته شد. تیمار اول شامل هیپو کلرید سدیم ۳٪ (ده دقیقه) و الکل اتیلیک ۷۰٪ (ده دقیقه)، تیمار دوم: بنو میل ۱٪ (یک ساعت)، هیپو کلرید سدیم ۳٪ (ده دقیقه)، الکل اتیلیک ۷۰٪ (ده دقیقه)، کلرید مرکوریک (یک دقیقه)، تیمار سوم: بنومیل ۱٪ (یک ساعت)، هیپو کلرید سدیم ۳٪ (ده دقیقه)، الکل اتیلیک ۷۰٪ (ده دقیقه)، کلرید مرکوریک (دو دقیقه)، تیمار چهارم: بنومیل ۱٪ (یک ساعت)، هیپو کلرید سدیم ۳٪ (ده دقیقه)، الکل ۷۰٪ (ده دقیقه)، کلرید مرکوریک (سه دقیقه). در تمامی این تیمارها بذور از پیش با مایع ظرفشویی شستشو گردیده و آخرین مرحله شستشو استفاده از کلرید مرکوریک بوده که در زیر هود و تحت شرایط استریل انجام شد. محیط کشت مورد استفاده MS می‌باشد که با اضافه نمودن کارژین و مخمر و ذغال فعال و اسید اسکوربیک به ترتیب به مقادیر ۰/۱، ۵ و ۰/۱ گرم غنی گردید. روش تجزیه واریانس در قالب طرح کاملاً تصادفی و مقایسه میانگین‌ها با روش دانکن صورت پذیرفت. داده‌های مربوط به درصد آلودگی باکتریایی و قارچی، درصد نمونه‌های جوانه زده، درصد آلودگی در نمونه‌های جوانه زده، تجزیه واریانس گردید. از آنجایی که داده‌ها به صورت درصد بوده و در بین داده‌ها عدد صفر نیز وجود داشت، جهت نرمال کردن داده‌ها از تبدیل جذری استفاده شد و سپس تجزیه آماری روی آنها صورت گرفت بعد از سترون سازی بذور مبادرت به جداسازی رویان در شرایط استریل نموده و با دقت و بدون آسیب رساندن به جنین با کمی فشار ملایم در داخل محیط کشت قرار داده شد. نحوه برش و منطقه برش بذر، جهت جدا نمودن رویان بسیار حائز اهمیت می‌باشد. بذرهای تخم مرغی شکل را از طول به سه قسمت مساوی به طور فرضی تقسیم شد. برش از یک سوم طول بذر انجام گردید. دو سوم باقی مانده حاوی رویان بوده که در مواد اندوخته‌ای به طرز خاصی ممزوج شده است. هنگامی که این امتزاج با هم‌رنگی رویان و مواد اندوخته‌ای که سفید رنگ هستند همراه می‌شود، اغلب تشخیص رویان را بسیار مشکل می‌کند. به‌هر حال رویان درخت سرخدار به شکل دانه برنج و کمی سفید تر از مواد اندوخته‌ای خود بوده و اندازه آن یک میلی‌متر می‌باشد (تصویر شماره ۱). برای خارج سازی رویان ابتدا بانوک اسکالپل از دو سوم برش یافته بذر، کل مواد اندوخته‌ای را خارج نموده و مواد مذکور را با احتیاط از دو طرف رویان کنار زده و با فشار مختصری جنین را خود از مواد اندوخته‌ای جدا که در این صورت برداشتن آن با یک پنس ظریف عملی شده و بلافاصله اقدام به کشت آن می‌شد به دلیل اینکه سرخدار بسیار کند رشد است، گیاهک‌ها چندین بار متوالی جهت تامین مواد غذایی و محیط و بستر مناسب رشد، واکشت گردیدند. تقریباً هر سه هفته یک‌بار عمل باز گشت صورت می‌پذیرد. و به طور مرتب

نمودار شماره ۱: میانگین رشد طولی ماهیانه ریشه و ساقه گیاهک سرخدار پس از شروع آزمایش

را تحت رطوبت بالا به مدت ۱ تا ۲ هفته با مواد ریشه زایی تیمار دادند که نتایج بدست آمده در این تحقیق با نتایج آنان مطابقت دارد.

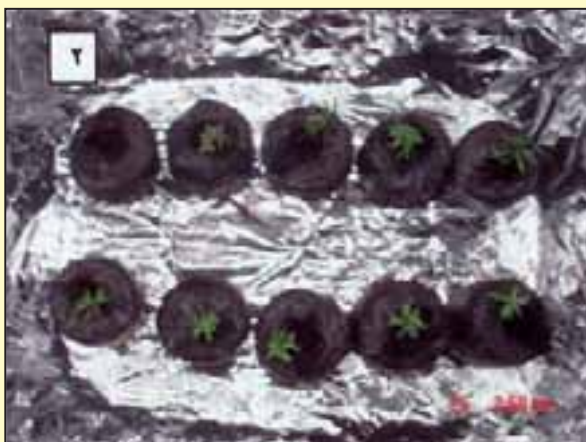
یکی از موانع تکثیر درون شیشه‌ای سرخدار حضور باکتری‌های سیستمیک و غیر سیستمیک در محیط است که در این تحقیق اقداماتی برای کنترل آنها صورت گرفت. همه ویژگی‌ها از نظر نوع تیمار تفاوت معنی داری نشان دادند. در مورد ویژگی آلودگی باکتریایی تفاوت تیمارها در سطح ۱٪ معنی دار بود. بیشترین آلودگی مربوط به تیمار و کمترین آلودگی مربوط به تیمار ۳ بود (نمودار شماره ۲). در مورد ویژگی آلودگی قارچی تفاوت معنی داری بین تیمار ۳ با تیمارهای ۱ و ۲ مشاهده نگردید. تیمار ۳ کمترین میزان آلودگی قارچی را به خود اختصاص داده است (نمودار شماره ۲). در مورد ویژگی درصد جوانه زنی نمونه‌ها، تیمار ۳ با تیمارهای ۱ و ۲ در سطح ۱ درصد تفاوت معنی داری نشان داد، ولی تیمارهای ۱ و ۲ تفاوت معنی داری با هم نداشتند. بیشترین درصد جوانه زنی مربوط به تیمار ۳ بود (نمودار شماره ۳). در مورد ویژگی درصد آلودگی در بین نمونه‌های جوانه زده، تیمار ۳ کمترین میزان آلودگی را داشت و با تیمارهای ۱ و ۲ در سطح ۱ درصد تفاوت معنی داری مشاهده گردید (نمودار شماره ۲). در مورد

در بین دو تیمار شاخه زائی، تیمار اول شامل هورمون‌های IBA و TDZ، بیشترین درصد شاخه زائی مشاهده گردید (تصویر شماره ۵). Bonga اظهار داشته تشکیل ساقه نابجا نیاز به تیمار اکسین و سیتوکنین دارد که البته تاکید بر این است که اکسین با غلظت پایین استفاده گردد. زیرا کاربرد وسیع آن سبب رشد کالوس و غیر نورمال شدن ساقه می‌گردد (۳، ۵).

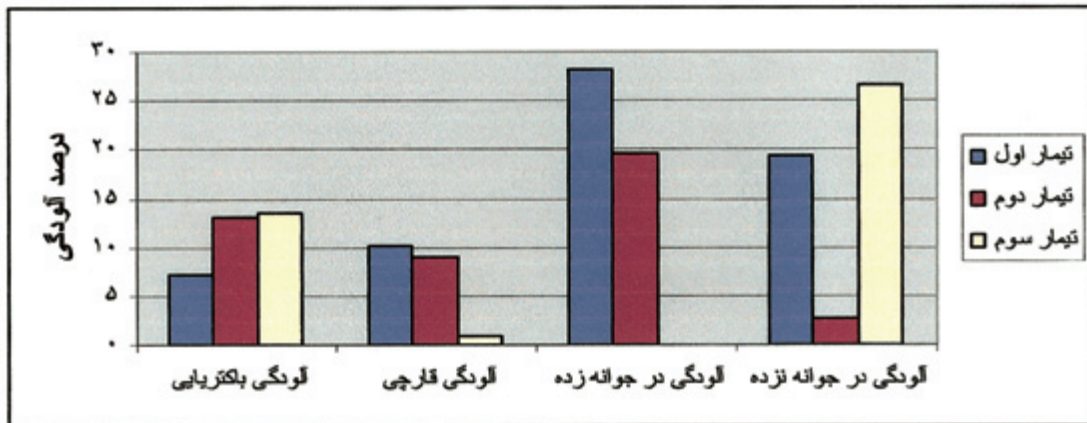
در مرحله تطبیق تدریجی گیاهک‌ها با محیط خارج از شیشه، کاهش تنش‌های رطوبتی و غذایی تأثیر واضحی در تحمل شرایط خارج از شیشه‌ای گیاه سرخدار داشت و طی دو هفته اول که گیاه با محلول غذایی و آنتی‌بیوتیک آبیاری می‌شد، گیاهان دارای سرسبزی و شادابی مطلوب بودند. و هورمون‌های ریشه‌زایی نیز در افزایش ریشه‌دهی کاملاً مؤثر بودند (۶). (تصویر شماره ۶). استفاده از آنتی بیوتیک‌ها برای کاهش رشد میکروبی، در مرحله تطبیق گیاه با محیط خاک توسط Muhs و Ihuja مورد استفاده قرار گرفته است (۲). Derive و Suttle اثر هورمون‌های ریشه‌زایی به منظور افزایش ریشه‌دهی راه بر روی تعدادی از سوزنی برگان مورد آزمایش قرار داده و نتایج مطلوبی بدست آوردند (۱۰). آنها گیاهک‌های بدست آمده

جدول شماره ۱ مقایسه میانگین تیمارهای اعمال شده سترون نمودن بذور و رویان‌های تولید شده (حروف مشابه بیانگر عدم معنی دار بودن تیمارها بر اساس روش دانکن است.)

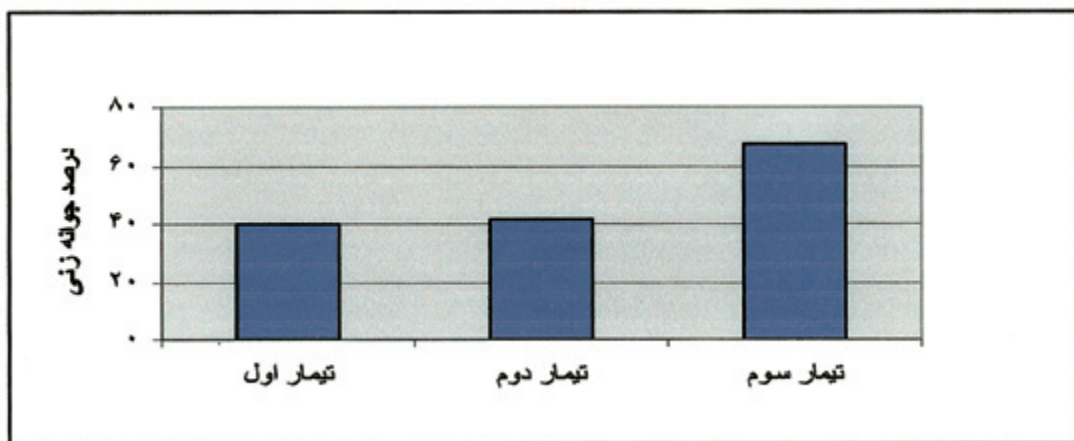
تیمارهای آزمایش شده	٪ آلودگی باکتریایی	٪ آلودگی قارچی	٪ جوانه زنی رویانها	٪ آلودگی در بذور جوانه زده	٪ آلودگی در بذور جوانه نزنده
۱	۷/۲۳c	۱۰/۱a	۳۹/۸۵b	۲۸/۲۵a	۱۹/۳۳b
۲	۱۳/۰۰b	۹/۰۰a	۴۱/۴۴b	۱۹/۷۲a	۵۲/۶۰a
۳	۳۰/۶a	۱/۰۰b	۶۷/۷۱a	۰/۰۰b	۲۶/۶۷b

نجات رویان تصویر شماره ۱ جنین سرخدار تصویر شماره ۲ گیاهک‌های ۵ و ۶ ماهه منتقل شده به خاک تصویر شماره ۳ گیاهک‌های ۵ سانتی متری سرخدار تصویر شماره ۴ مرحله ۳ برگی شدن گیاهک تصویر شماره ۵ وادار کردن گیاهک به تولید شاخه (بعد از قطع ریشه آن) در تیمار هورمونی تصویر شماره ۶ آبیاری گیاه با هورمون ریشه‌زایی سبب افزایش ریشه‌زایی در خاک گردید. BA, IBA و TDZ

نمودار شماره ۲: میانگین درصد آلودگی در تیمارهای مختلف ضد عفونی بذر

نمودار شماره ۳: مقایسه میانگین درصد جوانه‌زنی در تیمارهای مختلف

Plant Tissue and Callus Culture, pp171-178.

3- Bong , J.Mam P.Van aderkas 1988; *Invitro* culture of tree m.nighoff publisher , Dordrecht, 190-191.

4- Bonga J.M and P.Von aderkas.1988; *Invitro* culture of tree m.nighoff publishers , Dordercht , 23-45.

5- Bonga , J.M .1987; Cell and tissue culture in forestry ,m .nighoff publishers , Dordrecht , pp 50-52.

6.Borgkard,F.and J.M Favre .1988; Plant Cell report 7:445-448.

7- Chee . P. P .1994; *invitro* culture of zygotic embryo of taxus species heo.tscience , 29 : 6, 695-6997; 6 pl;12 ref.

8-Chee,P. P. 1995; Organogenesis in *Taxus brevifolia*. Plant Cell Report.14:560-565.

9-David, A. 1987; Conifer protoplasm. In: J. M. Bonga and

درصد آلودگی در نمونه‌های جوانه زده، تیمار ۲ با سایر تیمارها در سطح ۵ درصد تفاوت معنی‌داری نشان داد (نمودار شماره ۲)، ولی تیمارهای ۱ و ۳ تفاوت معنی‌داری با یکدیگر نشان ندادند. خلاصه نتایج در جدول شماره ۱ آمده است. نتایج نشان داد که تیمار ۱ بیشترین تأثیر را در کاهش آلودگی باکتریایی دارد. تیمار ۳ بیشترین تأثیر را در کاهش آلودگی قارچی دارد. همچنین تحت تیمار ۳ کمترین کاهش جوانه‌زنی مشاهده گردید.

منابع مورد استفاده

۱- لسانی م. ، ۱۳۷۸؛ سرخدار . موسسه تحقیقات جنگل‌ها و مراتع، شماره انتشار: ۱۵، ۲۱ صفحه

2- Ahuja M.R.H.J.muhs.1982; Control of growth and differentiation in tissues and protoplast driven callus in different genotypes of aspen. proceeding of 5th international congress of

- D.G.Darzan (eds) Cell and Tissue Culture in Forestry, vol.2, Specific principles and methods :Growth and developments. Martinus Nijhoff publishers, Dordrecht, pp 2-15.
- 10- Driver J.A, G.R.L. Sultle. 1987; Narserrg hending of propaques .in: J.M .Bonga and D.J. Durzan (cls) Cell and Tissue Culture in Forestry , vol 2, Specific Principles and Methods , Martinus Nijhoff Publishrs , Dordrecht , pp 171-176.
- 11- Flim B.S , D.T. Webb, W. Georgis .1986; *In vitro* control of caulogmesis by growth regulators and media componets in embryonic explants of castern white pine (*Pinus strobus*).
- 12- Gajdosova, A. and B. Vookova .1990; The selection of Abies species suitable for micropropagation .Biologia 45:673-684.
- 13- Jalili, A. and Z. Jamzad .1999; Red Data Book of Iran .16.
- 14- Jaziri, M, A . Zhiri , Y.W. Guo , J.P. Upont, K. Shimomura, H. Hamada, M. Vanhaelen and J. Homes .1996; taxus sp. cell, tissue and organ culture as an alternative sources for taxoids production: a literature survey. Plant cell , Tissue and Organ Culture. 46:59-75.
- 15- Ketchum REB , D.M. Gibson and L.G. Gallo. 1995; Media optimization for aximum biomass production in cell culture of pacific yew. plant cell tiss. Org. cult. 42:185-193.
- 16- Martinez Pulido C, IS. Harry and T. Thorpe. 1990; *In vitro* regeneration of plantlets of canary Island pine (*Pinus carariensis*). 20 :1200-1211.
- 17- Murashinge , T. and F. Skoog .1962; A revised medium for rapid growth and big – assage with tobacco tissue culture. Physiologia Plantarum 15:473-597.
- 18- Sommer H.E., C.L. Brown and P.P. Kormanik .1975; Differentiation of plantlets in longleaf pine (*Pinus palustris* Mill.) tissue cultured *in vitro*. botanicGaz 136:169-200.
- 19- Zhiri A , M. Jaziri , J . Homes , M. Vanbaelcn and K. Shimonura. 1994; Factors affecting the *in vitro* rapid germination of taxus embryos and the evaluation of taxol content in the plantlets. Plant, Cell, Tissue and Organ Culture .39:3,261-263,14 ref.

